

Барабаш Андрій Петрович
Провідний інженер мисливствознавець
Державного підприємства "Тернопільське лісове господарство"

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ЛІСОВОГО ГОСПОДАРСТВА

Сьогодні в Україні велика увага приділяється розширеному відтворенню і покращенню якісного складу лісів, скороченню строків лісовідновлення. В рішенні цієї проблеми важливе місце належить штучному створенню лісів, що дозволяє вирощувати високопродуктивні насадження певного назначення і значно скоротити лісовідновний період господарсько цінними породами. В даний час зусилля науки і виробництва в області штучного лісовідновлення спрямовані на скорочення періоду відновлення лісових ресурсів за рахунок використання сортового насіння, великомірного садивного матеріалу, сучасних технологій і таке інше. Роль лісів у підтриманні стабільної біосфери наданий час є загально визнаною. Лише лісам, серед інших природних комплексів є притаманною максимальна властивість для відновлення довкілля, причому вони розглядаються як один з вирішальних чинників, які забезпечують життєдіяльність суспільства. Тобто поряд з проблемами виробництва деревини, що розглядалися в контексті розвитку сільських районів, зайнятості населення, розвитку ринків і торгівлі деревиною, важливого значення було надано проблемам збереження біорізноманіття, кругообігу вуглецю, стану лісів, рослинного покриву та землекористування.

Зростання темпів лісовідновних робіт і недостатня забезпеченість робочою силою для проведення якісного догляду за лісовими культурами з досить складними лісорослинними умовами диктує необхідність пошуку найбільш доступних методів створення насаджень. Багаторічний досвід лісоводів створення лісових культур сіянцями на свіжих вирубках в умовах районів досліджень показав, що вже в перші роки вони потребують багаторічних доглядів. В інакшому випадку сильно розростається трав'яниста

рослинність, культури заглушуються, ростуть погано і навіть гинуть. Подібне явище має місце і в інших других добре забезпечених районах. Підвищення стійкості лісових культур проти заглушення їх трав'янистою рослинністю та відновлення м'яколистяних порід може бути досягнуто шляхом створення штучних насаджень високомірними садивним матеріалом. Використання в лісокультурній практиці великомірного садивного матеріалу - спосіб не новий. Його використовували та використовують там де необхідно швидко отримати лісогосподарський ефект. В різних країнах і лісорослинних умовах, в різний час цьому способу лісовідновлення були властиві певні особливості і характерні риси.

Є ціла низка нових підходів для забезпечення функціональної та територіальної охорони природи, а саме:

- природоохоронна концепція зі збереження біотичного та ландшафтного різноманіття як взаємообумовлених і взаємопов'язаних складових частин природного різноманіття;

- запровадження популяційного підходу при аналізі охоронного статусу природних видів тваринного та рослинного світу для здійснення оцінки загроз для їх існування;

- здійснення науково обґрунтованого та виваженого моніторингу та менеджменту біорізноманіття як на природоохоронних територіях, так і на територіях, які тою чи іншою мірою є залучені до господарського використання; - врахування та поєднання у природоохоронній діяльності двох діаметрально протилежних аспектів: соціального та природоохоронного;

- визнання того, що перспективи збереження видового та ценотичного різноманіття біоти є тісно пов'язаними із збереженням певних типів природних чи напівприродних оселищ.

Природоохоронне законодавство України, одним з критеріїв вибору територій, які є перспективними для збереження біорізноманіття, пропонує використовувати наявність рідкісних або "оригінальних" типів рослин, у відповідності до традицій ведення Зеленої книги України.

Актуальними є уніфікація понятійного та термінологічного апарату природоохоронного законодавства України, яке стосується охорони біорізноманіття, а з іншого боку, впровадження низки змін і доповнень, а також нових правових положень стосовно збереження біорізноманіття у відповідності з подібним законодавством країн Євросоюзу.

Даний процес повністю узгоджується з вимогами Закону України «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу» (2004) та буде сприяти узгодженню дій стосовно оптимізації збереження біорізноманіття.

Бенесько Олена Михайлівна

*Начальник відділу соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді
Центру надання соціальних послуг Голобської селищної ради*

СОЦІАЛЬНА РОБОТА З СІМ'ЯМИ ТА МОЛОДДЮ У ГРОМАДІ

Одним із ключових напрямків роботи органів місцевого самоврядування є соціальний захист сімей та молоді на місцевому рівні. Територіальна громада наділена правом самостійно вирішувати питання місцевого значення та активізувати свою діяльність в усіх сферах, зокрема і в роботі, що пов'язана з сім'ями з дітьми та молоддю .

Законом України «Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю» чітко визначено діяльність уповноважених органів, яка спрямована на створення сприятливих умов для функціонування та зміцнення сім'ї, сприяння відповідальному ставленню батьків до створення умов, необхідних для всебічного розвитку та виховання дітей, розвитку різних форм сімейного виховання дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, утвердження здорового способу життя в сімейному, дитячому та молодіжному середовищі [1]. У Законі визначено, що суб'єктами соціальної роботи є